ಪ್ರಾರ್ಥನೆ

ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಿಂದ

(ಅರ್ಜುನನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ)

ಕಾರ್ಪಣ್ಯದೋಷೋಪಹತಸ್ವಭಾವಃ
ಪೃಚ್ಛಾಮಿ ತ್ವಾಂ ಧರ್ಮಸಂಮೂಢಚೇತಾಃ ।
ಯಚ್ಛ್ರೇಯಃ ಸ್ಯಾನ್ನಿಶ್ಚಿತಂ ಬ್ರೂಹಿ ತನ್ಮೇ
ಶಿಷ್ಯಸ್ತೇಽಹಂ ಶಾಧಿ ಮಾಂ ತ್ವಾಂ ಪ್ರಪನ್ನಮ್ ॥

ಕಾರ್ಪಣ್ಯವೆಂಬ ದೋಷದಿಂದ ನನ್ನ ಸ್ವಭಾವವು ಮಲಿನವಾಗಿದೆ. ಯಾವುದು ಧರ್ಮ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾರದವನಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಯಾವುದು ನನಗೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವೋ ಅದನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ನೀನು ಹೇಳು. ನಾನು ನಿನ್ನ ಶಿಷ್ಯ. ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಶರಣಾಗಿರುವ ನನಗೆ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೇಳು.

(೨ : ೭)

ತ್ವಮಕ್ಷರಂ ಪರಮಂ ವೇದಿತವ್ಯಂ
ತ್ವಮಸ್ಯ ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಪರಂ ನಿಧಾನಮ್ ।
ತ್ವಮವ್ಯಯಃ ಶಾಶ್ವತಧರ್ಮಗೋಪ್ತಾ
ಸನಾತನಸ್ತ್ವಂ ಪುರುಷೋ ಮತೋ ಮೇ ॥

ನೀನು ಅರಿಯಲು ಯೋಗ್ಯನಾದ ಅಕ್ಷರರೂಪ, ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆಧಾರ. ನೀನು ಅವ್ಯಯ ಮತ್ತು ಶಾಶ್ವತ ಧರ್ಮವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವವನು. ಸನಾತನನಾದ ಪುರುಷನು ನೀನು ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

(೧೧ : ೧೮)

ತ್ವಮಾದಿದೇವಃ ಪುರುಷಃ ಪುರಾಣಃ
ತ್ವಮಸ್ಯ ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಪರಂ ನಿಧಾನಮ್ ।
ವೇತ್ತಾಸಿ ವೇದ್ಯಂ ಚ ಪರಂ ಚ ಧಾಮ
ತ್ವಯಾ ತತಂ ವಿಶ್ವಮನಂತರೂಪ ॥

ಆದಿದೇವನು ನೀನು. ಪುರಾಣಪುರುಷನು ನೀನು. ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಆಶ್ರಯ ನೀನು. ನೀನು ಸರ್ವಜ್ಞ, ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಜ್ಞೇಯ ವಸ್ತು, ಪರಂಧಾಮ ಮತ್ತು ಅನಂತರೂಪ. ನಿನ್ನಿಂದಲೇ ವಿಶ್ವವು ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿದೆ.

(೧೧ : ೩೮)

ವಾಯುರ್ಯಮೋಽಗ್ನಿರ್ವರುಣಃ ಶಶಾಂಕಃ
ಪ್ರಜಾಪತಿಸ್ತ್ವಂ ಪ್ರಪಿತಾಮಹಶ್ಚ ।
ನಮೋ ನಮಸ್ತೇಽಸ್ತು ಸಹಸ್ರಕೃತ್ವಃ
ಪುನಶ್ಚ ಭೂಯೋಽಪಿ ನಮೋ ನಮಸ್ತೇ ॥

ವಾಯು, ಯಮ, ಅಗ್ನಿ, ವರುಣ, ಚಂದ್ರ, ಪ್ರಜಾಪತಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಪಿತಾಮಹನೂ ನೀನೇ ಆಗಿದ್ದೀಯೆ. ನಿನಗೆ ಸಾವಿರ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು. ಪುನಃ ನಮಸ್ಕಾರ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನಮಸ್ಕಾರ. (೧೧ : ೩೯)

ಪಿತಾಸಿ ಲೋಕಸ್ಯ ಚರಾಚರಸ್ಯ
ತ್ವಮಸ್ಯ ಪೂಜ್ಯಶ್ಚ ಗುರುರ್ಗರೀಯಾನ್ ।
ನ ತ್ವತ್ಸಮೋಽಸ್ತ್ಯಭ್ಯಧಿಕಃ ಕುತೋಽನ್ಯೋ
ಲೋಕತ್ರಯೇಽಪ್ಯಪ್ರತಿಮಪ್ರಭಾವ ॥

ಅಪ್ರತಿಮಪ್ರಭಾವನೇ, ಸ್ಥಾವರ ಜಂಗಮ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ತಂದೆ ನೀನು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಪೂಜ್ಯನೂ, ಗುರುವೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠನೂ, ಆಗಿರುವೆ. ಮೂರುಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿನಗೆ ಸಮಾನರಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ, ನಿನಗಿಂತ ದೊಡ್ಡವರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ? (೧೧ : ೪೩)

ಸೂಕ್ತಿಪ್ರಭ

ನಿರಾಸಕ್ತಿ

ನಮ್ಮ ಬಂಧನಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಆಸಕ್ತಿಯೇ ಕಾರಣ. ಆದುದರಿಂದ ಅನಾಸಕ್ತನಾಗು. ನಿನ್ನ ಮಿದುಳಿನ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಸತತವೂ ಶ್ರಮಿಸಲಿ. ಆದರೆ ಒಂದು ಅಲೆಯೂ ಕೂಡ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ವಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡದಿರು. *–ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ*

ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಜಗತ್ತಿನ ಅಶಾಶ್ವತವಾದ, ಮಿಥ್ಯಾವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ, ಅದು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡು. ಆಗ ಬಾಹ್ಯ ವೈರಾಗ್ಯವು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. *–ಸ್ವಾಮಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ*

ಮಗು, ನೀನು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬಾಳಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿದೆಯಲ್ಲವೆ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರೇ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ: ಜಗತ್ತಿನ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ನೆಲೆನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ, ಶ್ರೀಮಂತನ ಮನೆಯ ಸೇವಕಿ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ತನ್ನ ಸ್ವಂತಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನೆಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.
–ಸ್ವಾಮಿ ಶಿವಾನಂದ

ನಾಟಕವನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸುವವರು ಯಾರು? ನಟನೋ ಇಲ್ಲಾ ಪ್ರೇಕ್ಷಕನೋ? ಸಾಕ್ಷೀಭಾವವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಲಿತುಕೋ. ಬದಿಗೆ ಸರಿದು, ಆಟವನ್ನು ನೋಡು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ.
–ಸ್ವಾಮಿ ತುರೀಯಾನಂದ

ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾದರೂ ಅವನು ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ದ್ವೇಷದ ಭಾವನೆಯನ್ನಾಗಲೀ, ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂಡ ನೋವನ್ನಾಗಲೀ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅವನು ತನ್ನ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಗೆದ್ದಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರಾಸಕ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ತಿಳಿ.
–ಸ್ವಾಮಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣಾನಂದ

ನೀನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಎಲ್ಲದರಿಂದಲೂ ನಿರಾಸಕ್ತನಾಗದ ತನಕ ನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನಾಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ; ಕರ್ಮ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನ ಇವೆಲ್ಲ ವ್ಯರ್ಥ. *–ಸ್ವಾಮಿ ವಿಜ್ಞಾನಾನಂದ*

ಹೃದಯವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಶಿರವನ್ನು ಆಳುತ್ತದೆ. (ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರದಿಂದಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.) ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಬಲವಾದ ಭಾವನೆಯು, ತಪ್ಪುದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಚಲಿಸಿದಾಗ, ಅತ್ಯಂತ ಜ್ಞಾನಿ ಮನುಷ್ಯನನ್ನೂ ಮೋಹಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಅರಿವಿನ ಮೊದಲ ಚಿಹ್ನೆಯೆಂದರೆ, ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಆಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಗಮನಿಸುತ್ತಿರುವುದು.
–ವಾಟರ್ ಲ್ಯಾಂಡ್

ನಮ್ಮ ಆಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಅಂತಃಸಾಕ್ಷಿಯಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದನ್ನು ನಾವು ಆಳಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಅವುಗಳ ದಾಸರಾಗಬಾರದು. *–ಫುಲ್ಲರ್*